

Любіть Україну (скорочено)

Володимир Сосюра

Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води...
В годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди.
Любіть Україну у сні й наяву,
вишневу свою Україну,
красу її, вічно живу і нову,
і мову її солов'їну.
Без неї — ніщо ми, як порох і дим,
розвіяний в полі вітрами...
Для нас вона в світі єдина, одна,
як очі її ніжно-карі...
Вона у зірках, і у вербах вона,
і в кожному серця ударі.
у квітці, в пташині, в кривеньких тинах,
у пісні у кожній, у думі,
в дитячій усмішці, в дівочих очах
і в стягів багряноту шумі...
Як та купина, що горить — не згора,
живе у стежках, у дібровах,
у зойках гудків, і у хвилях Дніпра,
у хмарах отих пурпурових,
в огні канонад, що на захід женуть
чужинців в зелених мундирах, в багнетах,
що в темі пробивають нам путь
до весені і світлих, і щирих.
Юначе! Хай буде для неї твій сміх,
і сльози, і все до загибелі...
Не можна любити народів других,
коли ти не любиш Вкраїну!..
Дівчино! Як небо її голубе,
люби її кожен хвилину...
Коханий любить не захоче тебе,
коли ти не любиш Вкраїну.
Любіть у труді, у коханні, в бою,
в цей час, як гудуть батареї.
Всім серцем любіть Україну свою,

і вічні ми будемо з нею!

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Найбільша любов поета В. Сосюри — його Україна. Для нього вона рівнозначна з матір'ю, із коханою. Письменник показує красу й привабливість рідного краю, мужність його захисників, закликає молоде покоління так само любити свою батьківщину. Не можна любити когось іншого, коли зневажаєш своє, стверджує він. За цей вірш В. Сосюру різко засудила офіційна влада й піддала гонінням, хоча поет закликав пише до любові, а був названий "буржуазним націоналістом".